

DWOJNASOBNY (1) nm

I sg f dw(o)jnás(o)bną.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Liczebnik wieloraki przymiotnikowy; dwojaki; duplus Cn: wziął ná się ípořob śmiertelności. By w niey z ímierćią dwoynařobną/ Cieleřną y duchowną/ boiował. ArtKanc A12v.

Synonimy: dwakrotny, dwoisty, dwojaki, dwojczysty, dworaźny.

ZZie